

<sida1>

Karesuando den 25te April 1837.

Höglärde samt Vidtberömde Herr Professor!

Sedan jag åter börjat få någon ro för Lapparne, som nu flyttat förbi till fjellen, skyndar jag att besvara ärade skrifvelsen af den 3^{die} Januarii, hvilken jag riktigt bekommit, jämte den andra skrifvelsen af Samma Dato, med inneliggande 50 Rdr Banco hvarföre jag får betyga min ödmjukaste tacksägelse. För de icke särdeles rikhaltiga växtremisser, hvilka Herr Professoren af mig erhållit, hade jag visst icke förtjent eller påräknat så mycken Upmärksamhet; men då Herr Professoren fortfar att med egna Upoffringar bidra till den älskade Vetenskapens Förkofran, så vore det min högsta önskan, att tiden och omständigheterna medgäfvade mig tillfälle till mera lönande excursioner, än dem jag förrliden sommar hade tillfälle att göra, för att med något större antal sällsynte och för Herr Professorens afnämare [?] begärliga fjellväxter kunna motsvara så mycken mot mig bevisad Upmärksamhet.

<sida2>

Min familj ökade sig förrliden Sommar med 2 nemligen en Son och Dot[t]er på en gång, hvilken omständighet, jämte det man här å orten har svårighet, att få pålitligt tjänstefolk, gjorde mina excursioner högst inskränkta. Med 2 små på en gång hafva mest 2 personer fullkomlig Sysselsättning, och jag måste Sjelf vara den pålitligaste Barnpigan.

Jag har visserligen flere gånger varit bjuden till Alten af dervarande Bruksägare, och Primula finnmarkika jämte Gentiana serrata [ferrata?] β hafva visserligen mången gång låckat min håg; men vägen är Temmeligen lång och besvär[-]lig, dock vet jag icke, huru det kan gå i Sommar. Under en Visitations Resa till Jockmock, fick jag nu i vinter säkert tag på Verna borealis, om hvilka jag flera år förut haft aning. Kyrkoherden Ullen[ius] och dess måg Mag. Fredr. Engelmark hafva sett och ta[-]git den på flere ställen, men Ullenius har efter vanligheten delat ut den åt Grethi och plethi (kans[ke] på det sättet har Hartm. i andra Upl. fått ett nytt väx[t]ställe Umeå för denna växt) Comminister Nils Fredr. Björkman hade sett denna växt i Jockmock redan 1830, men han hade då icke Tagit Exemplar. Jag känd[e] igen den på beskrifning han gaf. Af de Exemplar, som Fred. Engelmark gaf mig, skickar jag här ti[II] yttermera visso ett par. fastän bladen synas vara mycket smalare än på Exempl. från Kemi. Jag har nu fogat[?] anstalt, att mera Exemplar skola fås ett annat år. för öfrigt höras inga hvarken botaniska eller Politiska nyheter från Lappmarken. Lapparne lefva efter vanligheten. Betet har varit kient i år. Det artar sig

<sida3>

till att blifva vår här. Vi ha haft blidt en lång tid, och marken är bar på flere ställen, oaktadt den myckna snö som fallit i vinter. Dock torde väl ännu en eftervinter inträffa. [[Slutet av brevet förkommit](#)]